

NACZELNIK

Warszawa, dnia 04 grudnia 2017 r.

ul. Cybernetyki 19 B
02-677 Warszawa

Znak sprawy:448000-COC.48.1.2017

NIP:

reprezentowana przez
Pełnomocnika
Doradcę Podatkowego

adres do doręczeń
Doradztwo Podatkowe

DECYZJA

Na podstawie art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2017, poz 1257) oraz art. 10 ust. 1 oraz ust. 5 , art. 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2016, poz 1829 z późn. zm.) Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 2 listopada 2017 r. (data wpływu 02 listopada 2017 r.), o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorców daniny publicznej w postaci kar z tytułu niewykonania obowiązków jakie nakłada na nich ta ustawa – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 02 listopada 2017 r. wpłynął do Naczelnika Mazowieckiego Urzędu Celno-skarbowego w Warszawie wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów w zakresie określenia obowiązków podmiotu wysyłającego albo podmiotu odbierającego.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

(dalej: Wnioskodawca albo Spółka) jest podmiotem należącym do Grupy Kapitałowej. Spółka jest podmiotem z siedzibą w Polsce prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji wyrobów chemii gospodarczej. Spółka prowadzi działalność dystrybucyjną między innymi na terytorium Polski. W ramach prowadzonej działalności Spółka dokonuje w szczególności na terytorium Polski zakupu, sprzedaży, wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. (Dz. U. z dnia 25 maja 2016 r., poz. 710, ze zm.; dalej: ustawa o VAT).

Przedmiotem działalności dystrybucyjnej Spółki są między innymi towary, które zostały wymienione w art. 3 ust. 2 lit. b ustawy o monitorowaniu przewozu. W przypadku określonych transakcji, Spółka spełnia definicję podmiotu wysyłającego albo podmiotu odbierającego (art. 2 pkt 6 i 7 ustawy o monitorowaniu przewozu). W związku z tym, po stronie Spółki pojawiają się obowiązki wynikające z przepisów ustawy o monitorowaniu przewozu, a w szczególności obowiązki w zakresie przesyłania do rejestru (SENT) zgłoszeń w zakresie przewozu towarów.

W ramach towarów będących przedmiotem działań dystrybucyjnych Spółki znajdują się między innymi wyroby budowlane o następujących numerach CN oraz PKWiU:

- CN 382450 - Nieogniotrwałe zaprawy i masy betonowe (numer PKWiU 23.64.10.0 - Zaprawy murarskie),
- CN 382499 - Produkty chemiczne lub preparaty, złożone głównie ze związków organicznych, gdzie indziej niewymienione ani niewyłączone (numer PKWiU 20.59.59.9 - Pozostałe różne wyroby chemiczne, gdzie indziej niesklasyfikowane),
- CN 382440 - Gotowe dodatki do cementów, zapraw lub betonów (numer PKWiU 20.59.57.0 - Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; wyroby chemiczne).

Wskazane powyżej wyroby o numerach CN 382550, CN 382499, CN 382440 (dalej łącznie nazywane: Wyrobami budowlanymi) mają następujące cechy:

- nie są wyrobami przeznaczonymi do użycia, oferowanymi na sprzedaż lub używanymi jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych,
- nie stanowią alkoholu całkowicie skażonego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym oraz nie zawierają w sobie alkoholu,
- nie stanowią suszu tytoniowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym oraz nie zawierają w sobie suszu tytoniowego,
- nie są wyrobami akcyzowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z dnia 5 czerwca 2014 r., poz. 752, ze zm.), dalej: ustawa akcyzowa.

Przedmiotem niniejszego wniosku są:

- przypadki przewozu Wyrobów budowlanych, które nie spełniają wymogów dla zastosowania wyłączeń spod systemu monitorowania drogowego przewozu towarów wskazanych w art. 3 ust. 4-11 ustawy o monitorowaniu przewozu,
- przypadki Wyrobów budowlanych, których masa brutto objętych jednym ze wskazanych numerów CN przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy nieprzesłanie przez Wnioskodawcę do rejestru zgłoszenia zgodnie z art. 5 ust. 1 i albo art. 6 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu albo niedokonanie aktualizacji zgłoszenia

str. 2

zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu w zakresie przewozu Wyrobów budowlanych wskazanych w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym będzie podlegało karom, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu ?

Zdaniem Wnioskodawcy,

Nieprzesłanie przez Wnioskodawcę do rejestru zgłoszenia zgodnie z art. 5 ust. 1 i albo art. 6 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu albo niedokonanie aktualizacji zgłoszenia zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu w zakresie przewozu Wyrobów budowlanych wskazanych w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym nie będzie podlegało karom, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu.

Przepisy ustawy o monitorowaniu przewozu

Art. 3 Ustawy o monitorowaniu przewozu wprowadza listę towarów, które podlegają systemowi monitorowania drogowego. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu systemowi monitorowania drogowego podlega przewóz:

- 1) towarów objętych:
 - a) podkategoriami PKWiU: od 19.20.21 do 19.20.28, 19.20.29, 20.14.74 nieoznaczonych znakami akcyzy, 20.14.75, od 20.59.41 do 20.59.42, 20.59.43 zawierających alkohol etylowy, 20.59.57, 20.59.58 oraz 38.12.25, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi podkategoriami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów,
 - b) pozycjami CN: 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy, 2707, 2710, 2905, 2917, 3403, 3811, 3814 zawierających alkohol etylowy, 3820 zawierających alkohol etylowy, 3824 oraz 3826, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów:
- 1) alkoholu całkowicie skażonego wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Unii Europejskiej środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z dnia 23 listopada 1993 r., str. 12, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.), w tym zawartego w wyrobach nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi w przypadku przesyłek o objętości powyżej 500 litrów;
- 2) suszu tytoniowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, nieoznaczonego znakami akcyzy, bez względu na jego ilość w przesyłce;
- 3) towarów innych niż wymienione w pkt 1-3, w stosunku do których zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia naruszeń przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, mogących powodować, ze względu na skalę lub częstotliwość obrotu tymi towarami, znaczne uszczuplenia tych podatków - określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

W przypadku przewozu wyżej wskazanych wyrobów przedsiębiorcy będący podmiotami wysyłającymi albo podmiotami odbierającymi w rozumieniu ustawy o monitorowaniu przewozu, są w określonych okolicznościach zobowiązani do przesłania do rejestru zgłoszenia (na podstawie art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu). Jednocześnie, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu podmiot wysyłający, podmiot odbierający oraz przewoźnik są obowiązani niezwłocznie aktualizować dane zawarte w zgłoszeniu w takim zakresie, w jakim byli obowiązani do ich zgłoszenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu, w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 albo art. 6 ust. 1, odpowiednio na podmiot wysyłający

str. 3

albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% wartości netto towaru przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu, w przypadku stwierdzenia, że towar nie odpowiada co do rodzaju, ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu odpowiednio przez podmiot wysyłający albo podmiot odbierający w zgłoszeniu, odpowiednio na podmiot wysyłający albo na podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% różnicy wartości netto towaru zgłoszonego i towaru rzeczywiście przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł.

Jednocześnie, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu w przypadku gdy podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik:

- 1) nie wykona obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1,
- 2) zgłosi dane niezgodne ze stanem faktycznym, inne niż dotyczące towaru

- odpowiednio na podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

W świetle powyższego, ustawa o monitorowaniu przewozu przewiduje kary finansowo dla przedsiębiorców, którzy nie wypełnili obowiązków w zakresie przesłania do rejestru zgłoszenia o przewozie towarów lub dokonania stosownej aktualizacji takiego zgłoszenia.

Charakter towarów przewożonych przez Wnioskodawcę

Jak zostało wskazane w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym, Wyroby budowlane posiadające numer CN 382450, CN 382499, CN 382440 nie stanowią alkoholu całkowicie skażonego, suszu tytoniowego, ani nie są wyrobami zawierającymi w sobie alkohol lub suszu tytoniowy. W konsekwencji, Wyroby budowlane nie stanowią na pewno wyrobów wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o monitorowaniu przewozu.

Jednocześnie, art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy o monitorowaniu przewozu zostały wymienione towary podlegające systemowi monitorowania zidentyfikowane na podstawie numerów CN. Zgodnie z tym przepisem systemowi monitorowania podlegają towary objęte „pozycjami CN: 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy, 2707, 2710, 2905, 2917, 3403, 3811, 3814 zawierających alkohol etylowy, 3820 zawierających alkohol etylowy, 3824 oraz 3826.”

W świetle powyższego, w analizowanej regulacji został wymieniony numer CN 3824. Numer ten obejmuje natomiast swoim zakresem numery CN 382450, CN 382499, CN 382440, w których sklasyfikowane są Wyroby budowlane

W ocenie Spółki, pomimo faktu, iż w omawianym przepisie ustawa o monitorowaniu przewozu wymienia czterocyfrowy numer CN 3824, Wyroby budowlane o numerach CN 382450, CN 382499, CN 382440 nie będą podlegały systemowi monitorowania przewozu drogowego. Podstawą dla takiego stanowiska jest fakt, iż systemowi monitorowania przewozu drogowego podlegają wyłącznie tzw. wyroby wrażliwe, tj. w szczególności wyroby będące wyrobami akcyzowymi, z którymi wiąże się ryzyko uszczupień po stronie Skarbu Państwa w zakresie dochodów w podatku akcyzowym. Wyroby budowlane nie stanowią natomiast takich wyrobów.

W konsekwencji, niewysłanie przez Spółkę do rejestru zgłoszenia o przewozie Wyrobów budowlanych lub niedokonanie stosownej aktualizacji takiego zgłoszenia nie będzie podlegało karom wskazanym w art. 21 ust. 1 i 2 oraz 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w niżej przedstawionych argumentach.

Cel uchwalenia ustawy o monitorowaniu przewozu

Przepisy ustawy o monitorowaniu przewozu w swoim założeniu miały obejmować wyłącznie tzw. wyroby wrażliwe. Wyrobami wrażliwymi są w szczególności wyroby akcyzowe stanowiące paliwa (ze względu na swój napędowy lub opałowy charakter), alkohol oraz susz tytoniowy. Potwierdzenie tego faktu znajduje się w treści uzasadnienia do projektu ustawy o monitorowaniu przewozu. Jak czytamy w uzasadnieniu do projektu ustawy, cyt.:

„Projekt ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów stanowi kolejne narzędzie do walki z nieuczciwymi podmiotami dokonującymi nielegalnego obrotu paliwami płynnymi, alkoholem całkowicie lub częściowo skażonym oraz suszem tytoniowym, bez odprowadzenia do budżetu Państwa należnych podatków. (...)

Jak wynika z projektu ustawy i aktów wykonawczych przedmiotem rejestracji i monitorowania objęte będą, m.in. paliwa silnikowe i pochodne, w tym biodiesel, dodatki do paliw, oleje smarowe, oleje roślinne, które mogą być wykorzystane jako dodatki do paliw silnikowych, odmrażacze na bazie alkoholu etylowego, rozcieńczalniki i rozpuszczalniki, alkohol etylowy częściowo i całkowicie skażony oraz susz tytoniowy. (...)

Projektowana ustawa ma za zadanie chronić legalny handel towarami uznawanymi w wyniku przeprowadzonych analizy przez krajowego prawodawcę za „wrażliwe”, ułatwić walkę z „szarą strefą” oraz ograniczyć poziom uszczupień w kluczowych dla budżetu Państwa podatkach, tj. podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym (...).

Jak powyżej wskazano, przedmiotem monitorowania przewozu towarów będą towary określonej jako „wrażliwe” i należące do grupy najwyższego ryzyka w kraju ze względu na naruszenia przepisów prawa podatkowego oraz negatywny wpływ na konkurencję. (...)”

„W artykule 3 ust. 2 przedstawiono katalog towarów, które będą podlegały systemowi monitorowania wraz z określającymi je podkategoriami Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług oraz pozycjami Nomenklatury Scalonej wraz z uszczegółowieniem dotyczącym masy brutto przesyłki, wartości, czy rodzaju opakowań jednostkowych.

Do tego katalogu należą:

- paliwa silnikowe i ich pochodne, paliwa opalowe, oleje smarowe i preparaty smarowe, oleje roślinne, które mogą być wykorzystane jako dodatki do paliw silnikowych.
- wyroby zawierające alkohol etylowy (odmrażacze na bazie alkoholu etylowego, rozcieńczalniki i rozpuszczalniki),
- alkohol etylowy całkowicie skażony,
- susz tytoniowy.

Powyższe towary zostały zdiagnozowane jako „wrażliwe”, ze względu na identyfikowaną skalą nadużyć z nimi związanych, skutkujących znacznymi uszczupleniami w kluczowych dla budżetu podatkach, tj. podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym.”

W świetle powyższego, nie ulega wątpliwości, iż celem ustawy było objęcie systemem monitorowania drogowego wyłącznie tzw. wyrobów wrażliwych, czyli wyrobów akcyzowych będących paliwami, alkoholem lub suszem tytoniowymi, które w praktyce są przedmiotem wielu nadużyć podatkowych. Jednocześnie, nigdy nie było celem

ustawodawcy, aby przepisami ustawy o monitorowaniu przewozu obejmować wyroby z branży budowlanej, np. takie jak beton lub domieszki do betonu, które nie są wyrobami akcyzowymi i nie są przeznaczone do celów napędowych i opałowych oraz nie wiąże się z nimi ryzyko wykorzystania ich do celów opałowych lub napędowych.

W świetle więc treści uzasadnienia do projektu ustawy o monitorowaniu przewozu, nie ulega wątpliwości, że ustawa ta ma na celu objęcie systemem monitorowania przewozu drogowego wyłącznie te wyroby zawierające się pod numerem CN 3824, które stanowią tzw. wyroby wrażliwe, czyli są wyrobami akcyzowymi stanowiącymi paliwa, alkohol albo susz tytoniowy.

Wyroby wrażliwe zawierające się pod numerem CN 3824

Zgodnie z art. 86 ust. 1 pkt 8 w związku z poz. 40 i 41 Załącznika nr 1 do ustawy akcyzowej w ramach numeru CN 3824 za wyroby akcyzowe uważa się wyłącznie wybrane wyroby zawierające się pod numerem CN 3824 i są to:

- 3824 90 91 Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5% lub więcej estrów (FAMAE) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 3824 90 97 Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych.

W konsekwencji powyższego, wyrobami akcyzowymi o numerze CN 3824 będą wyłącznie wyroby spełniające co najmniej dwie przesłanki - posiadają ośmiocyfrowy numer CN 3824 90 91 albo 3824 90 97 i jednocześnie są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych.

Jak zostało wskazane w stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym, Wyroby budowlane dystrybuowane przez Spółkę, które zawierają się pod numerem CN 3824 posiadają następujące ośmiocyfrowe numery CN:

- 382450 - Nieogniotiwałe zaprawy i masy betonowe,
- 382499 - Produkty chemiczne lub preparaty, złożone głównie ze związków organicznych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone,
- 382440 - Gotowe dodatki do cementów, zapraw lub betonów.

Jednocześnie, Wyroby budowlane nie są wyrobami przeznaczonymi do użycia, oferowanymi na sprzedaż lub używanymi jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych. Z uwagi na ich skład nie istnieje ryzyko użycia tych wyrobów do celów napędowych lub opałowych.

W świetle powyższego, Wyroby budowlane nie są wyrobami akcyzowymi i w konsekwencji, nie stanowią tzw. wyrobów wrażliwych, do których odnosi się ustawa o monitorowaniu przewozu.

Należy więc uznać, iż przewóz Wyrobów budowlanych o numerach CN 382450, CN 382499, CN 382440 nie podlega systemowi monitorowania drogowego, a w szczególności nie podlega obowiązkowi przesłania do rejestru zgłoszenia w zakresie przewozu lub dokonania jego aktualizacji.

Przedstawione przez Spółkę stanowisko znajduje potwierdzenie w interpretacjach wydawanych w tym zakresie przez Ministerstwo Finansów.

Interpretacje Ministerstwa Finansów

Przykładem interpretacji potwierdzających, że ustawa o monitorowaniu przewozu obejmuje wyłącznie tzw. wyroby wrażliwe są następujące dokumenty:

- odpowiedź udzielona przez Podsekretarza Stanu w imieniu Ministra Rozwoju i Finansów (pismo nr SC5.054.1.2017) na zapytanie nr 2305 Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pana Bartosza Józwiaka z dnia 22 marca 2017 r., cyt.:

„Wobec powyższego podmioty gospodarcze, które dokonują dostawy towarów zaklasyfikowanych do podkategorii PKWiU 20.59.57 lub pozycji CN 3824, wewnątrzwspólnotowej dostawy i nabycia tych towarów, eksportu i importu tych towarów oraz ich przewozu przez terytorium RP są obowiązane, m.in. do dokonania zgłoszenia przewozu, zaś za niedopełnienie tego obowiązku ustawodawca przewidział sankcje. Jednakże nie dotyczy to towarów, tj. dodatki do zapraw, betonów i cementów, ponieważ nie są zaliczane do towarów „wrażliwych”, których obrót związany jest z ryzykiem uszczupień podatkowych.”
- pismo Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów do Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego w Polsce z dnia 14 kwietnia 2017 r. (brak sygnatury) stanowiące odpowiedź na zapytanie z dnia 12 kwietnia 2017 r., cyt.:

„Wobec powyższego jedynie podmioty gospodarcze, które dokonują dostawy wyrobów akcyzowych zaklasyfikowanych do kodu CN 3824 są obowiązane, m.in. do dokonania zgłoszenia przewozu, zaś za niedopełnienie tego obowiązku ustawodawca przewidział sankcje.”

 - pismo Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów do Prezesa Zarządu OUALIPOL Stowarzyszenia Wykonawców Obróbki Powierzchni Metalowych z dnia 25 maja 2017 r. (sygn. SC5.0723.64.2017), cyt.:

„Wobec powyższego podmioty gospodarcze, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, przewozu przez terytorium kraju, dostawy wewnątrzwspólnotowej, eksportu i importu oraz dostawy wyrobów akcyzowych zaklasyfikowanych do kodu CN 3824 są obowiązane do dokonania zgłoszenia przewozu, zaś za niedopełnienie tego obowiązku ustawodawca przewidział sankcje.”

W świetle powyższego, Minister Rozwoju i Finansów wyraźnie potwierdził w wydawanych interpretacjach, że systemowa monitorowania przewozu podlegają wyłącznie te wyroby posiadające numer CN 3824, które są wyrobami wrażliwymi, tzn. są wyrobami akcyzowymi. Tym samym Minister Rozwoju i Finansów potwierdził, że przewóz Wyrobów budowlanych o numerach CN 382450, CN 382499, CN 382440 nie podlega systemowi monitorowania drogowego na gruncie ustawy o monitorowaniu przewozu.

Projekt nowelizacji ustawy o monitorowaniu przewozu

Dodatkowym argumentem za stanowiskiem Spółki jest treść projektu nowelizacji ustawy o monitorowaniu przewozu, nad którym rozpoczął prace Minister Rozwoju i Finansów. W przygotowanym projekcie z dnia 26 maja 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego przewozu towarów oraz ustawy o drogach publicznych przewiduje się zmianę art. 3 ust. 2 ustawy o monitorowaniu przewozu. Zmiana ma polegać po pierwsze na tym, że wyroby wrażliwe będą definiowane wyłącznie za pomocą numerów CN (odejście od klasyfikacji PKWiU), a po drugie, zmieniona zostanie część przepisu odnosząca się do numeru CN 3824. Nowe brzmienie przepisu będzie wprost wskazywało, że ustawa obejmuje wyłącznie wyroby o tym numerze CN, które są wyrobami akcyzowymi (J) 3824 będących wyrobami akcyzowymi”).

Spółka pragnie wskazać, iż w uzasadnieniu do projektu nowelizacji zostało wprost wskazane, że zmiana dotycząca kodu CN 3824 stanowi „doprecyzowanie” dotychczas

funkcjonujących przepisów, a nie ich zmianę merytoryczną. Jak zostało wskazane w uzasadnieniu do projektu nowelizacji, cyt.:

„Z uwagi na fakt, iż do przedmiotowych kodów CN mogą być klasyfikowane zarówno wyroby akcyzowe jak i inne towary nie będące tymi wyrobami, doprecyzowanie poprzez wskazanie rodzaju towaru wpłynie na prawidłową interpretację przepisów ustawy w zakresie prawidłowej klasyfikacji towarów podlegających systemowi monitorowania”.

Określenie omawianej zmiany jako doprecyzowania wprost potwierdza, iż na gruncie aktualnie obowiązującej ustawy o monitorowaniu przewozu, systemowa monitorowania przewozu drogowego podlegają wyłącznie te wyroby o numerze CN 3824, które są jednocześnie wyrobami akcyzowymi (tzw. wyrobami wrażliwymi). W przypadku natomiast wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi ustawa nie znajduje zastosowania.

Podsumowanie

- Jak wynika z powyższego, ustawa o monitorowaniu przewozu obejmuje swoim zakresem wyłącznie te wyroby o numerze CN 3824, które są jednocześnie wyrobami akcyzowymi. Jednocześnie należy podkreślić, iż nigdy nie było celem ustawodawcy, aby systemem monitorowania przewozu towarów były wyroby z branży budowlanej nie przeznaczone do celów opałowych lub napędowych, takie jak np. beton lub domieszki do betonu.
- Powyższe stanowisko znajduje jednoznaczne potwierdzenie w:
 - treści uzasadnienia do ustawy o monitorowaniu przewozu - które wyraźnie wskazuje, że celem ustawy miało być objęcie systemem monitorowania wyłącznie wyrobów wrażliwych, tj. wyrobów akcyzowych,
 - interpretacjach Ministra Rozwoju i Finansów w przedmiotowym zakresie wydanych na zapytania Posłów lub organizacji zrzeszających przedsiębiorców budowlanych, w których zostało potwierdzone, że systemowi monitorowania przewozu drogowego podlegają wyłącznie wyroby o numerze CN 3824, które są wyrobami akcyzowymi;
 - treści uzasadnienia do projektu nowelizacji ustawy o monitorowaniu przewozu, gdzie wprowadzono doprecyzowanie analizowanego przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że systemowi monitorowania podlegają wyroby o numerze CN „3824 będące wyrobami akcyzowymi” - jak wynika z uzasadnienia taka zmiana ma spowodować, że po stronie przedsiębiorców znikną wątpliwości interpretacyjne w zakresie tego przepisu.
- W świetle powyższego należy uznać, iż Wyroby budowlane o numerach CN 382450, CN 382499, CN 38244, niebędące wyrobami akcyzowymi, nie podlegają systemowi monitorowania przewozu drogowego towarów. Tym samym, w przypadku przewozu tych towarów Spółka nie jest objęta obowiązkami wynikającymi z ustawy o monitorowaniu przewozu w zakresie przesłania do rejestru zgłoszenia lub aktualizacji tego zgłoszenia.
- W konsekwencji, nieprzesłanie przez Spółkę do rejestru zgłoszenia zgodnie z art. 5 ust. 1 i albo art. 6 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu albo niedokonanie aktualizacji zgłoszenia zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu w zakresie przewozu Wyrobów budowlanych nie podlega karom, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy co następuje:

Art. 3 Ustawy o monitorowaniu przewozu wprowadza listę towarów, które podlegają systemowi monitorowania drogowego.

Przepis art. 3 ust. 2 powołanej ustawy stanowi:

„2. Systemowi monitorowania drogowego podlega przewóz:

1) towarów objętych:

- a) podkategoriami PKWiU: od 19.20.21 do 19.20.28, 19.20.29, 20.14.74 nieoznaczonych znakami akcyzy, 20.14.75, od 20.59.41 do 20.59.42, 20.59.43 zawierających alkohol etylowy, 20.59.57, 20.59.58 oraz 38.12.25, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi podkategoriami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów,
 - b) pozycjami CN: 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy, 2707, 2710, 2905, 2917, 3403, 3811, 3814 zawierających alkohol etylowy, 3820 zawierających alkohol etylowy, 3824 oraz 3826, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;
- 2) alkoholu całkowicie skażonego wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Unii Europejskiej środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.- Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.), w tym zawartego w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi w przypadku przesyłek o objętości powyżej 500 litrów;
- 3) suszu tytoniowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, nieoznaczonego znakami akcyzy, bez względu na jego ilość w przesyłce;
- 4) towarów innych niż wymienione w pkt 1-3, w stosunku do których zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia naruszeń przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, mogących powodować, ze względu na skalę lub częstotliwość obrotu tymi towarami, znaczne uszczuplenia tych podatków - określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.”

W przypadku przewozu wyżej wskazanych wyrobów, w tym towarów będących przedmiotem wniosku Spółki a objętych pozycją CN 3824, na przedsiębiorców będący podmiotami wysyłającymi albo podmiotami odbierającymi w rozumieniu ustawy o monitorowaniu przewozu, ustawodawca nałożył obowiązki, których niewykonanie grozi konsekwencjami finansowymi.

W art. 5-7 ustawy o monitorowaniu przewozu został szczegółowo opisany sposób postępowania w przypadku przewozu określonych ustawą towarów oraz aktualizacji danych zawartych w zgłoszeniu. Następnie ustawa reguluje tryb postępowania w sytuacji powstania nieprawidłowości w zakresie spełnienia wymogów ustawy.

Przepis art. 21 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu określa, że w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 albo art. 6 ust. 1, odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% wartości netto towaru przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł.

W przypadku stwierdzenia rozbieżności co do rodzaju, ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu odpowiednio przez podmiot wysyłający albo podmiot odbierający w zgłoszeniu, odpowiednio na podmiot wysyłający albo na podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% różnicy wartości netto towaru zgłoszonego i towaru rzeczywiście przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł. (art. 21 ust.2 ustawy o monitorowaniu przewozu)

Jednocześnie, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o monitorowaniu przewozu w przypadku gdy podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik:

- 1) nie wykona obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1,
- 2) zgłosi dane niezgodne ze stanem faktycznym, inne niż dotyczące towaru

- odpowiednio na podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

Przepisy ustawy o monitorowaniu przewozu mają na celu wprowadzenie zmian prawnych w obszarach, w których stwierdza się najwięcej nieprawidłowości podatkowych, dotyczących w szczególności wyłudzenia i niepłacenia podatku od towarów i usług czy uszczupień w podatku akcyzowym.

Jak wynika z ustawy i aktów wykonawczych, przedmiotem rejestracji i monitorowania objęte będą m.in. paliwa silnikowe i pochodne, w tym biodiesel, dodatki do paliw, oleje smarowe, oleje roślinne, które mogą być wykorzystane jako dodatki do paliw silnikowych, odmrażacze na bazie alkoholu etylowego, rozcieńczalniki i rozpuszczalniki, alkohol etylowy częściowo i całkowicie skażony oraz susz tytoniowy. W tym miejscu należy zaznaczyć cel jaki przyświecał ustawodawcy przy wprowadzaniu uregulowań w zakresie monitorowania drogowego przewozu towarów. Z uzasadnienia do projektu ustawy o monitorowaniu przewozu wynika, iż przedmiotem monitorowania przewozu towarów będą towary określone jako „wrażliwe” i należące do grupy najwyższego ryzyka w kraju ze względu na naruszenia przepisów prawa podatkowego oraz negatywny wpływ na konkurencję. Celem ustawy faktycznie było objęcie systemem monitorowania drogowego wyłącznie wyrobów akcyzowych, które w praktyce są przedmiotem wielu nadużyć podatkowych. Ustawodawca nie dążył do tego by przepisami ustawy o monitorowaniu przewozu obejmować wyroby z branży budowlanej, np. takie jak beton lub domieszki do betonu, które nie są wyrobami akcyzowymi i nie są przeznaczone do celów napędowych i opałowych oraz nie wiąże się z nimi ryzyko wykorzystania ich do celów opałowych lub napędowych.

Przedstawione stanowisko znajduje potwierdzenie w pismach Ministerstwa Finansów kierowanych do Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego w Polsce z dnia 14 kwietnia 2017 r. (brak sygnatury), Prezesa Zarządu OUALIPOL Stowarzyszenia Wykonawców Obróbki Powierzchni Metalowych z dnia 25 maja 2017 r. (sygn. SC5.0723.64.2017), Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Producentów Chemii Budowlanej z maja 2017r. (sygn. SC5.0723.85.2017), w których stwierdzono, że tylko podmioty gospodarcze, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, przewozu przez terytorium kraju, dostawy wewnątrzwspólnotowej, eksportu i importu oraz dostawy **wyrobów akcyzowych** zaklasyfikowanych do kodu CN 3824 są obowiązane do dokonania zgłoszenia przewozu. Identyczne stanowisko zostało zawarte w odpowiedzi udzielonej przez Podsekretarza Stanu w imieniu Ministra Rozwoju i Finansów (pismo nr SC5.054.1.2017) na zapytanie nr 2305 Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pana Bartosza Józwiaka z dnia 22 marca 2017 r., cyt.:

„Wobec powyższego podmioty gospodarcze, które dokonują dostawy towarów zaklasyfikowanych do podkategorii PKWiU 20.59.57 lub pozycji CN 3824, wewnątrzwspólnotowej dostawy i nabycia tych towarów, eksportu i importu tych towarów oraz ich przewozu przez terytorium RP są obowiązane, m.in. do dokonania zgłoszenia przewozu, zaś za niedopełnienie tego obowiązku ustawodawca przewidział sankcje. Jednakże nie dotyczy to towarów, tj. dodatki do zapraw, betonów i cementów, ponieważ nie są zaliczane do towarów „wrażliwych”, których obrót związany jest z ryzykiem uszczupień podatkowych.”

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu jej wydania. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie ul. Felińskiego 2B za pośrednictwem organu, który wydał decyzję. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie -od dnia jej ogłoszenia stronie.

Z upoważnienia

Naczelnika Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego

z-ca Naczelnika

/-/

Sławomir Żyła

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/